

ledning til at fremlægge. Det angaar et Beløb af 840 Rd.

Jeg kommer dernæst til „Forslag til Lov om Bemyndigelse for Regjeringen til at meddele Koncession paa forskjellige Jernbaneanlæg paa Sjælland og Falster“. Som første Punkt deri træffe vi da Forslag om Koncessions Meddelelse paa en Bane, som allerede tidligere har været paa Tale i dette Thing, nemlig fra Frederiksfund og til et Punkt paa den nordsjællandske Bane, ikke nordligere end Sillerød og ikke sydligere end Lyngby. Den skulde anlægges af det sjællandske Jernbaneselskab paa den sædvanlige Maade som en let Lokomotivbane. Naar der er forlangt et vist Naaderum med Hensyn til, hvor Linien skal udmunde, er dette tildels paa Grund af, at den mulig ved at komme til Sillerød vilde genere denne By paa en Maade, som ikke kunde ønskes, naar det ikke er nødvendigt, og at den ved at trækkes til Lyngby vilde give i alt Fald Frederiksfund og Omegn en nærmere Vej til Hovedstaden, som dog formodentlig vil være den Vej, ad hvilken den største Trafik vil gaa. — Det næste Punkt angaar en Bane fra Sillerød gennem Grib Stov til et Punkt Nord eller Nordvest for Skoven. Det er en Bane, som ikke alene har Betydning for Trafikken, men en særlig Betydning for Staten, idet den gaar igjennem Statens meget store Skovdomæner og er bestemt til at skulle afløse den nuværende Brændetransport igjennem Esrom Kanal, der, hvis denne Transport skulde vedligeholdes, vilde kræve temmelig betydelige Udgifter til Standsetelse af det fornødne Materiel i en meget nær Fremtid. Det tør derfor maasse billiges, at Forslaget gaar ud paa, at ogsaa denne Bane skulde anlægges af det sjællandske Jernbaneselskab, saaledes at Beboerne i de Egne, som ere interesserede i Anlægget, skulde betale omtrent Halvdelen, medens den anden Halvdel deles imellem det sjællandske Jernbaneselskab og Staten, saa at Staten kommer til at yde 125,000 Rd., som Bidrag til denne Banes Udprelse. Jeg skal endnu her bemærke, at det sjællandske Jernbaneselskab har ment, at naar det saaledes erklærede sig villigt til i en nærliggende Tid at anlægge disse Baner og at give Bidrag dertil, turde det forvente, at der igjen fra Lovgivningsmagtens Side vistes Selskabet den Velvillie at forlange dets Koncession i 4 Aar, saa at Uopsigelsesfristen blev udstrakt til Aar 1900 i Stedet for, at Selskabet nu kan opsiges til 1895, en Fordring, der ikke forekom mig at være ubillig, og som jeg derfor har optaget

18de Februar.

i Lovforslaget. — Endelig er der Spørgsmaal om Anlæg af en Bane fra Nykjøbing paa Falster til et Punkt paa denne Øs Sydside i Forbindelse med et Havneanlæg ved Banens sydlige Endepunkt. Det ærede Thing vil erindre, at da man ifjor forhandlede Lovforslaget om den lollandske Bane, var det Tanken, at den skulde staa i Forbindelse med en Havn ved Rødby, og at der derfra skulde tilveiebringes en Dampfærgeforbindelse over Femern til det vestlige Sjælland. Ikke blot Stormfloden den 13de November har fremfaldt Betænseligheder ligeoverfor et Havneanlæg ved Rødby, men ogsaa andre Forhold have gjort, at denne Side af Banens Virksomhed, som transiterende, neppe vil blive gjenindsat, men at Banen derimod vil blive indskrænket til en Lokalbane, og da der nu fra anden Side er kommet Begjæring om Koncession paa en Bane fra Nykjøbing paa Falster til Gjedser, saa har jeg tvøvet, at man ikke burde styde dette fra sig, der paa en vis Maade kan komme til at udrette det Samme, som var paatænkt ved den lollandske Bane, men som denne nu ikke vil kunne til, hvilket navnlig vil have ikke liden Betydning for Danmarks Posttrafik med det øvrige europæiske Fastsland.

Jeg kommer endelig til den sidste Sag paa Dagsordenen, som er „Forslag til Lov angaaende Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af forskellige Sidebaner til de jydsk-sjyenske Statsbaner“, og da navnlig først den Bane, som har været Gjenstand for saa megen offentlig Omtale, nemlig fra Svendborg til Odense, fremdeles en anden Bane, som ligeledes har været paatænkt tidligere, nemlig fra Randers til Grenaa, og endelig en Bane fra Silkeborg til Herning. Det er tre Banestregninger, hvorpaa den offentlige Opmærksomhed allerede i længere Tid har været henvendt, og da der nu foreligger Begjæringen fra Private om at maatte anlægge disse Baner, har jeg anset det for at være rigtigt, at Staten viste sig velvillig ligeoverfor dem, ikke blot ved at gjøre Sit til, at den lovlige Bemyndigelse til at meddele Koncessionerne kan erhverves, men ogsaa ved at give dem en Subvention, hvilken Form jeg for mit Bedkommende langt maa foretrække for den Maade, der hidtil har været foresøgt, som en Forsterkningsfond, der er yderst vanskelig at kontrollere. Subventionen er foreslaet til et Tilskud af indtil 40,000 Rd., derunder indbefattet Halvdelen af Expropriationsudgifterne, som med et rundt Tal kunne anslaaes til 10,000 Rd. for hver Mil, Banens Længde udgjør, hvorhos der er gjort An-